Jiří Dušek

GRADA

DPH 2018

zákon s přehledy

- *úplné znění zákona se zvýrazněním novel*
- *přehledné zobrazení nejběžnějších paragrafů zákona*
- *157 názorných přehledů a 9 příloh*
- *jak postupovat v DPH při nedoložené ztrátě, zničení či odcizení majetku*
- *režimy přenesení daňové povinnosti*
- *kontrolní hlášení*
- *přehled elektronicky poskytovaných služeb*

Právní stav k 1. 1. 2018

GRADA®

Jiří Dušek

DPH 2018

zákon s přehledy

GRADA Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****.*

Edice Účetnictví a daně

Ing. Jiří Dušek

DPH 2018
zákon s přehledy

Vydala GRADA Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
tel.: 234 264 401, fax: 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6797. publikaci

Realizace obálky Vojtěch Kočí
Sazba Jan Šístek
Odborná redaktorka: Ing. Michaela Průšová
Počet stran 256
Patnácté vydání, Praha 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018
Vytiskla tiskárna Tisk Centrum, s.r.o., Moravany

© GRADA Publishing, a.s., 2018

ISBN 978-80-271-0960-9 (pdf)
ISBN 978-80-271-0865-7 (print)

Obsah

Seznam přehledů DPH 2018 6
Úvod 9
Seznam zkratek 10
Přehled nejdůležitějších platných i připravených změn v DPH 11
Zákon o dani z přidané hodnoty 12
Přehledy schémat 89
Přílohy:
č. 1 Seznam zemí EU 243
č. 2 Daňová identifikační čísla členských států EU 244
č. 3 Zálohové faktury při změně sazby daně 245
č. 4 Přiznání k DPH 246
č. 5 Souhrnné hlášení k DPH 247
č. 6 Evidence pro daňové účely podle § 44 odst. 4 a § 100 odst. 6 248
č. 7 Elektronicky poskytované služby 249
č. 8 Poskytnutí služeb souvisejících s nemovitostí 252
č. 9 Kontrolní hlášení 255

Seznam přehledů DPH 2018

1. Legislativa a informace k DPH . . . 89
2. Teritoria DPH . . . 90
3. Druhy plnění DPH . . . 91
4. Daňové subjekty . . . 92
5. Osoby povinné k dani (§ 5) . . . 93
6. Sídlo osoby povinné k dani . . . 94
7. Osoby DPH . . . 95
8. Osoby veřejné správy (§ 5/3, 4) . . . 96
9. Právnické osoby nepovinné k dani . . . 97
10. Identifikované osoby (IO) . . . 98
11. Obrat (§ 4a) . . . 99
12. Jak počítat obrat u nájmu (ZDP § 9) . . . 100
13. Některé základní pojmy . . . 101
14. Provozovna . . . 102
15. Operace s obchodním závodem . . . 103
16. Dlouhodobý majetek (§ 4/3) . . . 104
17. Vykázání pořízení DM v daňovém přiznání . . . 105
18. Finanční limity Kč v zákoně . . . 106
19. Daňové doklady . . . 107
20. Požadavky na daňové doklady (§ 34) . . . 108
21. Náležitosti daňového dokladu (§ 29) . . . 109
22. Zvláštní daňové doklady . . . 110
23. Zjednodušený daňový doklad (§ 30) . . . 111
24. Sazby DPH . . . 112
25. Druhá snížená sazba . . . 113
26. Výpočet DPH zdola – shora . . . 114
27. Kurz a cizí jazyk . . . 115
28. Místo plnění u zboží . . . 116
29. Soubor zboží a složené plnění, dílčí plnění . . . 117
30. Je dostatečně známo, za co je úplata předem? . . . 118
31. Přiznání daně z úplaty před zdanitelným plněním (§ 37a) . . . 119
32. Záloha a finální faktura . . . 120
33. Přefakturace . . . 121
34. Reklamní předměty a vzorky . . . 122
35. Vratné obaly . . . 123
36. Vratné obaly – zdanění (§ 36/10) . . . 124
37. Sazby daně u staveb pro bydlení . . . 125
38. Definice pojmů u staveb pro bydlení . . . 126
39. Restituce zemědělci . . . 127
40. DPH v případě úmrtí . . . 128
41. Převod práva užívat najaté věci . . . 129
42. Speciality bez daně . . . 130
43. Základ daně (§ 36) . . . 131
44. Vyřazení majetku, ztráty . . . 132
45. Základ daně pro osoby spřízněné . . . 133
46. Spřízněné osoby a cena obyklá (§ 36a/3) . . . 134
47. Opravy (úpravy) základu a výše daně (§ 42) . . . 135
48. Oprava chyb daně v jiných případech (§ 43) . . . 136
49. Opravný daňový doklad (§ 45) . . . 137
50. Oprava daně u pohledávek za dlužníky v insolvenci (§ 44) . . . 138
51. Potvrzení dokladů či oznámení . . . 139
52. Nesprávné uvedení daňové povinnosti za jiné zdaňovací období (§ 104) . . . 140
53. Základní místo plnění v rámci EU . . . 141
54. VIES – ověřování DIČ pro potřeby DPH . . . 142
55. Registr plátců DPH . . . 143

56. Povinnost přiznat plnění (EU) . . . 144
57. Kdy zdanitelná plnění u služeb a zboží EU . . . 145
58. Samovyměření DPH EU . . . 146
59. Souhrnné hlášení . . . 147
60. Intrastat . . . 148
61. Služby – místo plnění . . . 149
62. Služby – výjimky místa plnění . . . 150
63. Služby osobě nepovinné k dani – výjimky . . . 151
64. Vyjmenované služby pro osoby nepovinné k dani (§ 10h) . . . 152
65. Kulturní, vědecké a výchovné služby (§ 10b) . . . 153
66. Veletrhy . . . 154
67. Osobní doprava . . . 155
68. Stravování . . . 156
69. Druhy „zprostředkování“ . . . 157
70. „Zprostředkování“ a DPH . . . 158
71. Práce na movité hmotné věci (= služba) pro EU . . . 159
72. Příklady na opravu hmotné movité věci . . . 160
73. Stavební subdodávka – příklad . . . 161
74. Přeprava zboží . . . 162
75. Přeprava v EU – z tuzemska do ciziny . . . 163
76. Přeprava v EU – z ciziny do tuzemska . . . 164
77. Přeprava v EU – pro neplátce (§ 10f/2) . . . 165
78. Přeprava v EU – pro plátce (§ 9/1) . . . 166
79. Přeprava v EU – z tuzemska . . . 167
80. Přeprava ve 2 EU – pro DIČCZ . . . 168
81. Dodání a pořízení zboží v EU . . . 169
82. Zboží v EU . . . 170
83. Pořízení zboží z EU pro jiné DIČ (§ 11/2, 3) . . . 171
84. Co není dodání do EU ani vývoz . . . 172
85. Třístranný obchod (§ 17) . . . 173
86. Vykázání třístranného obchodu . . . 174
87. Zasílání zboží (§ 8) . . . 175
88. Zboží s instalací nebo montáží . . . 176
89. Přemístění zboží (fiktivní dodání či pořízení zboží = pohyb vlastního zboží) . . . 177
90. NDP (§ 19) (Nový dopravní prostředek – auto) . . . 178
91. Dovoz zboží . . . 179
92. Dovoz zboží s ukončením přepravy v jiné zemi EU (§ 71g) . . . 180
93. Vývoz zboží (§ 66) . . . 181
94. Vývoz služeb (§ 67, § 69) . . . 182
95. Přeprava a služby u dovozu a vývozu zboží (§ 69) . . . 183
96. Přehled odpočtů DPH . . . 184
97. Podmínky odpočtu daně . . . 185
98. Daňová optimalizace . . . 186
99. Odpočet u dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností . . . 187
100. Přehled odpočtů, vyrovnání a úprav . . . 188
101. Odpočet v poměrné výši (§ 75) . . . 189
102. Způsob krácení odpočtu (§ 76) . . . 190
103. Zálohový koeficient (§ 76/6) . . . 191
104. VYROVNÁNÍ odpočtu daně (§ 77) . . . 192
105. ÚPRAVA odpočtu daně (§ 78, § 78a) . . . 193
106. Jednorázová úprava odpočtu (§ 78d) . . . 194
107. Přehled vyřazení dlouhodobého majetku . . . 195
108. Úpravy odpočtu . . . 196
109. Příklady uplatnění odpočtu u DHM . . . 197
110. Finanční činnosti (§ 54) . . . 198
111. Penzijní činnosti (§ 54a) . . . 198
112. Dodání nemovité věci (§ 56) . . . 199

113. Od kdy běží pětiletá lhůta pro osvobození (§ 56/3) . . . 200
114. Nájem vybraných nemovitých věcí (§ 56a) . . . 201
115. Daňové doklady u nájmu nemovitostí . . . 202
116. Zdravotní služby a zboží (§ 58) . . . 203
117. Humanitární pomoc (§ 68) . . . 204
118. Cestovní služby (§ 89) . . . 205
119. Bazar, umělecká díla (§ 90) . . . 206
120. Komise . . . 207
121. Společnost (bývalé sdružení) . . . 208
122. Insolvence (§ 99b) . . . 209
123. Osvobození v osobních zavazadlech . . . 210
124. Vrácení daně . . . 211
125. Skupinová registrace k DPH . . . 212
126. Závazné posouzení dle § 47a a § 92h . . . 213
127. Přenesená daňová povinnost – režimy . . . 214
128. Proč a od kdy přenesení daňové povinnosti (§ 92a) . . . 215
129. Stavební a montážní práce (§ 92e) . . . 216
130. Kompletní plnění u stavebních a montážních prací (§ 92e) . . . 217
131. Kdy se stane osoba plátcem (§ 94/1)? . . . 218
132. Zdaňovací období . . . 219
133. Změna režimu – registrace plátce (§ 79) . . . 220
134. Změna režimu – zrušení registrace (§ 79a) . . . 221
135. Registrace . . . 222
136. Povinná registrace u služeb přijetím či poskytnutím . . . 223
137. Uskutečnění plnění u zboží a služeb (§ 24, § 24a) . . . 224
138. Povinnost přiznat daň (§ 108/1/c, d) . . . 225
139. Zrušení registrace plátce . . . 226
140. Zrušení registrace identifikované osoby . . . 227
141. Nespolehlivý plátce a nespolehlivá osoba . . . 228
142. Ručení za odvod DPH (§ 109) . . . 229
143. Další případy ručení (§ 109) . . . 230
144. Zvláštní režim jednoho správního místa . . . 231
145. Tuzemské režimy jednoho správního místa . . . 232
146. Přiznání a platba ve zvláštním režimu . . . 233
147. Roční uzávěrka DPH . . . 234
148. Faktury s DPH po 25. lednu . . . 235
149. Kontrolní hlášení – proč . . . 236
150. Povinnost podat kontrolní hlášení (§ 101c) . . . 237
151. Posuzování limitů do KH . . . 238
152. Lhůty pro podání kontrolního hlášení (§ 101e) . . . 239
153. Opravné a následné kontrolní hlášení (§ 101f) . . . 239
154. Postup při nesplnění povinností s KH (§ 101g) . . . 240
155. Odpověď na výzvu u kontrolního hlášení . . . 240
156. Pokuty za porušení povinností s KH (§ 101h) . . . 241
157. Elektronická forma podání (§ 101a) . . . 242

ÚVOD

Tato publikace je z řady „Zákony v přehledech“. Je založena na principu 80/20, tj. zachycuje 80 % nejfrekventovanějších oblastí z dané problematiky. Měla by vám být nápomocná k tomu, abyste se co nejrychleji, nejjednodušeji, nejsrozumitelněji a nejsprávněji seznámili s problematikou a metodikou DPH.

Zvládnutí zákona o DPH není věc jednoduchá, ale pevně věřím, že právě pomocí této publikace se pro vás stane snadnější a mnohem přijatelnější.

Publikaci jistě využijí ve své náročné práci i lektoři zákona o DPH.

Doufám, že vám všem bude tato publikace k maximálnímu užitku.

Publikace je aktualizována a doplněna novými přehledy oproti předešlému vydání.

Obsahuje 6 nových přehledů a 1 novou přílohu.

Větší pozornost je věnována stavební činnosti, která se v režimu přenesení daňové povinnosti, bude týkat většiny plátců.

Na www české daňové správy najdete pokyny k problémovým oblastem zákona.

Nejaktuálnější informace najdete na internetu. Není nutné uvádět kompletní adresy, protože snad již každý využívá nějaký internetový vyhledávač (např. Google.com). Takže stačí zadat:

vies
interstat
ceska danova sprava (cds)
mfcr
euroskop
europa
taric

Informace o Evropské unii, včetně daňové oblasti, jsou na stránce europa.eu.

Své připomínky, náměty i vlastní zkušenosti můžete posílat na adresu autora: dusek.jiri@tiscali.cz.

autor

Seznam zkratek

Paragrafy zákona jsou pro uživatele v různém stupni srozumitelnosti. Jako nejsrozumitelnější lze uvést § 17 o třístranném obchodu.

V zákoně jsou používány velice dlouhé – několikaslovné – pojmy, které zákon patřičně „prodlužují" a při čtení velice znepřehledňují.

Tyto termíny lze mnohdy nahradit jednoslovnými pojmy. Jsem si plně vědom toho, že ne ve všech případech zákona tyto zkrácené pojmy stačí.

V publikaci jsou použity:

3Z = třetí země

DIČEU = osoba registrovaná k dani v jiném členském státě (= plátce DPH s přiděleným DIČem v některé zemi EU)

DIČ3Z = zahraniční osoba povinná k dani

DIČCZ = plátce DPH v tuzemsku, tj. v České republice s přiděleným DIČem v tuzemsku

OID = osoba identifikovaná k dani

OPD = osoba povinná k dani

Čekatel = podnikatel (FO či PO), osoba povinná k dani, která ještě nedosáhla povinného obratu 1 mil. Kč.

Občan = osoba, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani (neplátce, nepodnikatel)

NeDIČ = občan nebo čekatel

DUZP = datum uskutečnění zdanitelného plnění

DPP = datum přijetí platby

Postavit dům = dodání zboží spojené s jeho instalací nebo montáží

Přemístění zboží = (fiktivní dodání) přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu

NDP = nový dopravní prostředek

Zaslat víno = zaslat zboží podléhající spotřební dani

Oprava – úprava – zušlechťovací styk = práce na movité věci fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno plátci do země, ze které bylo původně odesláno nebo přepraveno

Zdanění:

0 … osvobozeno

+… daní se DPH

– … odpočet

Systém zrcadlo – co to znamená?

Některé přehledy jsou uváděny jen obecně bez názvů zemí, protože zákon funguje „zrcadlově". Pokud si uděláte příklad, že jste na straně dodavatele, vidíte, co to pro Vás znamená. Ale zároveň vidíte, co to znamená pro odběratele. A pokud si uděláte opačný příklad, vidíte to na sobě z druhé strany.

Určité paragrafy zákona musí fungovat stejně v ostatních zemích EU.

Takováto schémata jsou označena v pravém horním rohu „zrcadlem" .

Přehled nejdůležitějších platných i připravených změn v DPH

Poslední největší novelou DPH byl zákon č. 170/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní. DPH zde má účinnost od 1. 7. 2017.

Z této novely byly tyto nejdůležitější změny v DPH:

a) Rozšíření režimu přenesení daňové povinnosti na příjemce.
b) Při nedoložené ztrátě, zničení a odcizení majetku je nutné provést korekci u dlouhodobého majetku či vrácení celého odpočtu u ostatního obchodního majetku.
c) Osvobození služeb přímo vázaných na dovoz jen v případě, že jsou zahrnuty do základu daně.
d) Ze záloh je povinnost přiznat daň jen v případě, je-li plnění známo dostatečně určitě.
e) Odstoupení od smlouvy je dnem, kdy odběratel ztrácí nárok na odpočet.
f) Definice nespolehlivé osoby.
g) Ručení příjemce i v případě, pokud je úplata za plnění poskytnuta virtuální měnou.

Velkou změnou je zrušení speciálních ustanovení pro společnosti (bývalá sdružení). Toto je ale povinností až od roku 1. 1. 2019. V roce 2018 lze využít ještě původní znění zákona.

Zákon č. 225/2017 Sb., novela stavebního zákona:

Mění se okamžik, od kdy se počítá pětiletá lhůta osvobození. Bylo zrušeno ustanovení ode dne užívání. Zůstává jen kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí (§ 56/3).

Zákon č. 371/2017 Sb., zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku:

a) U finančních služeb doplněno i vydávání elektronických peněz (§ 54/1/d, e).
b) Kontrolní hlášení – na základě nálezu Ústavního soudu byla tato povinnost zanesena do zákona s uvedením základních údajů, které musí kontrolní hlášení obsahovat (§ 101d/1).

Připravované změny na úrovni EU:

– Institut certifikované osoby povinné k dani (spolehlivý obchodník)
– Nová pravidla pro řetězové dodávky zboží mezi certifikovanými osobami
– Zjednodušení pro konsignaci mezi certifikovanými osobami
– Věrnostní programy

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., zákona č. 262/2014 Sb., zákona č. 360/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 33/2017 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., **zákona č. 225/2017 Sb.** a **zákona č. 371/2017 Sb.**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1)] a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

a) dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
c) pořízení
   1. zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
   2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,
d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Zdanitelné plnění je plnění, které

a) je předmětem daně a
b) není osvobozené od daně.

§ 2a

Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10, nebo
b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
   1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
   2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
   3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

(2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud

a) celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a
b) pořízení zboží je uskutečněno
   1. osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
   2. osvobozenou osobou, která není plátcem,
   3. osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně,
   4. osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
   5. právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 písm. a) se nezahrnuje hodnota pořízeného

a) nového dopravního prostředku,
b) zboží, které je předmětem spotřební daně,
c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(4) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3

Územní působnost

(1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

a) tuzemskem území České republiky,
b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
e) územím Evropské unie souhrn území členských států.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje

a) hora Athos,
b) Kanárské ostrovy,
c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
d) Alandy,
e) Normanské ostrovy,
f) ostrov Helgoland,
g) území Büsingen,
h) Ceuta,
i) Melilla,
j) Livigno,
k) Campione d' Italia,
l) italské vody jezera Lugano.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

a) úplatou částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které jsou poskytnuty v souvislosti s předmětem daně,
b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,
c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,
e) správcem daně příslušný finanční úřad; ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy povinnost přiznat daň při dovozu zboží vzniká plátci podle § 23 odst. 2 až 4,
f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
g) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropské unie sídlo ani místo pobytu,
h) u fyzické osoby
   1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
   2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
   3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,
i) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,
j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
k) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či dle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,
l) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
m) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která
   1. nemá sídlo v tuzemsku,
   2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
   3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,
n) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem.

(2) Zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí
a) hmotná věc, s výjimkou peněz a cenných papírů,
b) právo stavby,
c) živé zvíře,
d) lidské tělo a část lidského těla,
e) plyn, elektřina, teplo a chlad.

(3) Za zboží se dále považují
a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní bance, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,
b) bankovky, státovky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlašovaného Českou národní bankou,
c) cenné papíry při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.

(4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí
a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určené k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner,
b) novým dopravním prostředkem
   1. motorové pozemní vozidlo s obsahem válců větším než 48 cm^3 nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km,
   2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranářské činnosti, nebo
   3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu.
c) obchodním majetkem majetkové hodnoty, které slouží osobě povinné k dani a jsou touto osobou určeny k uskutečňování ekonomických činností,
d) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je
   1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů[7c)],
   2. odpisovaným nehmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů[7c)]; hmotný majetek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému hmotnému majetku bude převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele
   3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví[7d)]; pozemek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému pozemku bude převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele nebo
   4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů,
e) dlouhodobým majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý majetek, který plátce v rámci svých ekonomických činností vyrobil, postavil nebo jinak vytvořil; technické zhodnocení[73)] se považuje za samostatný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností,
f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení[4)] nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem[4a)],
g) nájmem také podnájem, pacht a podpacht,
h) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.
i) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,
j) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání
   1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
   2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.

(5) Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočet ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to
a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo
b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočet mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru.

§ 4a
Obrat

(1) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za
a) zdanitelné plnění,
b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo
c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56a, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

§ 4b
Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond, podílový fond, podfond investičního fondu a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

HLAVA II
UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1
Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, pokud tento zákon nestanoví v § 5a jinak. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.

(2) Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a soustavné činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu6).

(3) Stát, kraje, obce, organizační složky státu, krajů a obcí, dobrovolné svazky obcí, hlavní město Praha a jeho městské části a právnické osoby založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu[7a] se při výkonu působností v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za výkon těchto působností vybírají úplatu[7b]. Pokud však uskutečňováním některých z těchto výkonů došlo podle rozhodnutí příslušného orgánu k výraznému narušení hospodářské soutěže, považuje se, pokud jde o tento výkon, za osobu povinnou k dani, a to ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí. Osoba podle věty první se však vždy považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti uvedené v příloze č. 1.

(4) Za samostatnou osobu povinnou k dani se považuje hlavní město Praha a každá jeho městská část.

(5) Provozovatelé rozhlasového a televizního vysílání ze zákona[29)] se ve vztahu k činnosti jimi prováděného rozhlasového a televizního vysílání vždy považují za osoby povinné k dani uskutečňující ekonomickou činnost, a to i v případě, kdy jim za tuto činnost nenáleží úplata.

Skupina

§ 5a

(1) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí skupina spojených osob se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátce podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen „členové skupiny“) sídlo nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. Skupina se považuje za samostatnou osobu povinnou k dani. Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny.

(2) Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí kapitálově spojené osoby nebo jinak spojené osoby.

(3) Kapitálově spojenými osobami jsou osoby, z nichž se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 40 % základního kapitálu nebo 40 % hlasovacích práv těchto osob.

(4) Jinak spojenými osobami jsou osoby, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po zániku jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobám, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobě, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

Plátci

§ 6

(1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.

§ 6a

Zrušen

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

a) pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo
b) od plátce nabytím obchodního závodu.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, která byla plátcem.

(3) Právnická osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, nebo která uskutečňuje zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, je plátcem ode dne poskytnutí těchto služeb nebo dodání tohoto zboží.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabyl po zemřelém plátci a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování ekonomických činností se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiných ekonomických činnostech.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami, pokud v tuzemsku pořizují zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci zjednodušeného postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, pokud se jedná o

a) poskytnutí služby,
b) dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

§ 6j

Osoba povinná k dani, která není plátcem, se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu podle § 2b, jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

a) od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o
   1. poskytnutí služby,

2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo

b) bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

Díl 2
Místo plnění

Oddíl 1
Stanovení místa plnění při dodání zboží

§ 7

Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.

(3) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie, za místo plnění se považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

a) místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,
b) místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,
c) přepravou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(6) Místem plnění při dodání nemovité věci je místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

a) zasílané zboží není předmětem spotřební daně a
b) celková hodnota zboží, které osoba povinná k dani zaslala do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce
   1. 1 140 000 Kč, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska, nebo
   2. částku stanovenou jiným členským státem, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Osoba povinná k dani, která zboží zasílá, se může v případě splnění podmínek podle odstavce 2 rozhodnout, že místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě je povinna tak postupovat do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(4) Zasíláním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží mezi členskými státy, pokud

a) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy
   1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
   2. jí zmocněnou třetí osobou,
b) zboží je dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží není předmětem daně, a
c) se nejedná o dodání
   1. nového dopravního prostředku,
   2. zboží s instalací nebo montáží, nebo
   3. použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jejichž dodání je předmětem zvláštního režimu.

(5) Podmínka podle odstavce 4 písm. a) se považuje za splněnou, je-li zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovezeno osobou, která zboží dodává, do členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě se za členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží považuje členský stát dovozu zboží.

Oddíl 2
Stanovení místa plnění při poskytnutí služby

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani považuje

a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,
b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikovanou osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a
b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Službou vztahující se k nemovité věci se pro účely stanovení místa plnění rozumí služba, která má dostatečnou přímou souvislost s danou nemovitou věcí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty[7e)].

(3) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy

(1) Místem plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy je místo konání kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, pokud jde o

a) službu spočívající v oprávnění ke vstupu na takovou akci, včetně služby přímo související s tímto oprávněním, nebo
b) službu vztahující se k takové akci, včetně přímo související služby, jakož i poskytnutí služby organizátora takové akce, osobě nepovinné k dani.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,
b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,
c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.

(4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví